

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-79/11 Maurizio Giovanardi a i.

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal sudca poverený predbežným vyšetrovaním na Tribunale di Firenze)

„Policajná a súdna spolupráca v trestných veciach — Rámcové rozhodnutie 2001/220/SVV — Postavenie obetí v trestnom konaní — Smernica 2004/80/ES — Odškodňovanie obetí trestných činov — Zodpovednosť právnickej osoby — Odškodnenie v trestnom konaní“

Abstrakt rozsudku

1. *Prejudiciálne otázky — Právomoc Súdneho dvora — Hranice — Preskúmanie zlučiteľnosti vnútroštátneho práva s právom Únie — Vylúčenie — Poskytnutie všetkých výkladových prvkov vyplývajúcich z práva Únie vnútroštátnemu súdu — Zahrnutie*

(Článok 267 ZFEÚ)

2. *Súdna spolupráca v trestných veciach — Postavenie obetí v trestnom konaní — Rámcové rozhodnutie 2001/220 — Cieľ*

[Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220, odôvodnenie 4 a článok 1 písm. c)]

3. *Súdna spolupráca v trestných veciach — Postavenie obetí v trestnom konaní — Rámcové rozhodnutie 2001/220 — Právo na odškodnenie v rámci trestného konania — Vnútroštátny systém vylučujúci právo požadovať toto odškodnenie od právnickej osoby, ktorá sa dopustila správneho priestupku — Prípustnosť*

[Rámcové rozhodnutie Rady 2001/220, článok 1 písm. a) a článok 9 ods. 1]

1. Pozri text rozhodnutia.

(pozri bod 36)

2. Hoci treba obetiam trestných činov poskytnúť vysoký stupeň ochrany, účelom rámcového rozhodnutia 2001/220 o postavení obetí v trestnom konaní je len, aby boli v rámci trestného konania, ako je vymedzené v jeho článku 1 písm. c), stanovené minimálne štandardy na ochranu obetí trestných činov.

(pozri bod 44)

3. Zo samotného znenia článku 1 písm. a) rámcového rozhodnutia 2001/220 o postavení obetí v trestnom konaní vyplýva, že toto rozhodnutie v zásade zaručuje obeti právo na odškodnenie v rámci trestného konania za „konanie alebo nekonanie, ktoré je porušením trestného práva členských štátov“ a ktoré „priamo“ viedlo k ujme. Osoby, ktoré boli poškodené z dôvodu správneho priestupku, ktorého

sa dopustila právnická osoba, však nemôžu byť na účely uplatnenia článku 9 ods. 1 uvedeného rámcového rozhodnutia považované za obeť trestného činu, ktoré majú právo, aby sa v rámci trestného konania rozhodlo o odškodnení zo strany tejto právnickej osoby.

V dôsledku toho sa článok 9 ods. 1 uvedeného rámcového rozhodnutia má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby v rámci systému zodpovednosti právnických osôb nemohla obeť trestného činu požadovať v rámci trestného konania od právnickej osoby, ktorá sa dopustila správneho priestupku, náhradu škody spôsobenej priamo uvedeným trestným činom.

(pozri body 46, 48, 49 a výrok)